

UZASADNIENIE

Z. M. został oskarżony o to, że w dniu 15.01.2016 roku około godz. 14:00 z terenu sklepu (...) w S. przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z n/n mężczyzną usiłował dokonać kradzieży artykułów spożywczo - przemysłowych w ten sposób, że po załadowaniu do sklepowego wózka artykułów w postaci: dywanika o wartości 14,99 zł, piżamy o wartości 39,99 zł, 4 szt. wkładów A. (...) o łącznej wartości 59,96 zł, 4 szt. perfum o łącznej wartości 79,96 zł, 8 szt. dezodorantów (...) o łącznej wartości 104,92 zł, 6 szt. szamponów o łącznej wartości 104,94 zł, dezodorantu o wartości 8,99 zł, dezodorantu (...) o wartości 9,39 zł, 4 szt. czekolad o łącznej wartości 41,96 zł, 6 szt. kawy o łącznej wartości 125,94 zł, 3 szt. żeli o łącznej wartości 37,47 zł, 3 szt. kremu MEN o łącznej wartości 44,97 zł, 16 szt. kawy L. o łącznej wartości 271,84 zł, 2 szt. dezodorantu o łącznej wartości 29,98 zł, 3 szt. A. o łącznej wartości 17,97 zł, 3 szt. kielbas o łącznej wartości 26,97 zł, kielbasy o wartości 11,99 zł, 2 szt. napoju (...) o łącznej wartości 4,98 zł, 2 szt. kielbas o łącznej wartości 14,98 zł, 4 szt. sera żółtego o łącznej wartości 35,96 zł, 4 kg. cukierków o wartości 88 zł, 17 szt. pasty do zębów E. o łącznej wartości 178,33 zł, 5 szt. perfum o łącznej wartości 99,95 zł, 3 szt. żelu A. o łącznej wartości 11,97 zł, 3 szt. pasty do zębów C. o łącznej wartości 38,97 zł, 4 szt. kindziuka o łącznej wartości 15,96 zł, 3 szt. skrzydełek o łącznej wartości 22,47 zł, 3 szt. salami o łącznej wartości 11,97 zł, 3 szt. polędwiczek o łącznej wartości 29,46 zł, 3 szt. sznycła o łącznej wartości 26,96 zł, 2 szt. żeli o łącznej wartości 11,98 zł, 1,1 kg schabu o wartości 20 zł, 1 szt. szamponu o wartości 13,99 zł, 2 szt. odżywek o łącznej wartości 21,38 zł, 1 kg. szynki o wartości 17,64 zł, karkówki o wartości 9,99 zł, 2 szt. polędwic o łącznej wartości 21,78 zł, 3 szt. szynki o łącznej wartości 11,97 zł, łososia o wartości 30,78 zł, 3 szt. proszku A. o łącznej wartości 89,96 zł, 2 szt. parówek o łącznej wartości 7,82 zł, 0,5 kg. bananów o wartości 2 zł, opakowania pomarańczy o wartości 4 zł, następnie wyjechał z w/wymienionymi artykułami nimi poza linie kas i teren sklepu, nie uiszczając należności w kwocie 1952 zł a tym samym działając na szkodę (...) S.A., lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż został ujęty przez pracowników sklepu, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne orzeczone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach, sygn. akt IIK 645/03 z dn. 09.01.2004 r.,

tj. o czyn z art. 13 §1 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2017 roku uznał:

- oskarżonego Z. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. O. G. kwotę 516,60 zł z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
- zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przy czym wydatki przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego zaskarżając go w całości. Apelacja wywiedziona z podstawy art. 438 pkt 3 kpk zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia poprzez ustalenie, że oskarżony wspólnie i w porozumieniu z n/n mężczyzną usiłował dokonać kradzieży artykułów spożywczo-przemysłowych, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego wynika, że nie uczestniczył w wywożeniu towaru poza teren sklepu i on sam opuścił sklep nie zabierając ze sobą żadnych przedmiotów, co mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia w zakresie sprawstwa.

W konkluzji apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 13 października 2017 roku obrońca oskarżonego poparł apelację i wnioski w niej zawarte i wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów nieopłaconej w żadnej części pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Prokurator wnosił o nieuwzględnienie skargi apelacyjnej obrońcy oskarżonego i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie budzi bowiem wątpliwości, że Sąd I instancji rzetelnie odniósł się do wszystkich okoliczności faktycznych ujawnionych w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego. W aspekcie zebranego materiału dowodowego, w pełni uprawniona jest konstatacja Sądu I Instancji, iż istnieją przekonujące źródła dowodowe pozwalające na przypisanie oskarżonemu Z. M. sprawstwa zarzucanego mu czynu. Argumenty przedstawione w skardze apelacyjnej nie są dostateczne i wystarczające do obalenia ocen przeprowadzonych przez sąd merytoryczny. Dowody na jakich Sąd I instancji oparł swoje wnioski i końcowe rozstrzygnięcie zaskarżonego wyroku są bowiem w swej wymowie jednoznaczne i nie budzące wątpliwości.

W istocie apelacja obrońcy oskarżonego Z. M. opiera się na zarzucie, iż Sąd I instancji błędnie zinterpretował wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku postępowania przygotowawczego. Obrońca wskazała, że z wyjaśnień oskarżonego wynika, iż nie uczestniczył on w wywożeniu towaru przez n/n mężczyznę i opuścił sklep nie zabierając ze sobą żadnych przedmiotów. Skarżąca podniosła też, że świadek T. Z. zeznał, że nie jest w stanie powiedzieć, gdzie znajdowała się druga osoba, gdy sprawca wyprowadzał wózek z towarami ze sklepu. Dlatego też, w ocenie obrońcy, oskarżony został niesłusznie zatrzymany, a zaskarżony wyrok jest niesłuszny i krzywdzący.

Na wstępie podnieść należy, że Sąd I instancji był uprawniony do uznania za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego Z. M. złożonych w toku postępowania przygotowawczego w dniu 16 stycznia 2016 roku w zakresie przyznania się do zarzucanego mu czynu (k.8-8v). Oskarżony podczas przesłuchania w charakterze podejrzanego oświadczył bowiem, że wie i rozumie o co jest podejrzany oraz, że przyznaje się do zarzucanego mu czynu. Słusznie Sąd I instancji wskazał, że wyjaśnienia te zostały złożone następnego dnia po zatrzymaniu, gdy oskarżony nie zdołał jeszcze przemyśleć dokładnie swojej linii obrony. Dlatego też, dalsze wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym i toku postępowania przed sądem, w których oskarżony wskazał, że zarzucanego mu czynu nie popełnił, były wyłącznie, przemyślaną, obroną przez oskarżonego linią obrony.

O słuszności ustalonego przez Sąd I instancji stanu faktycznego, świadczą również wiarygodne dowody osobowe w postaci zeznań świadków T. Z. (k.59), F. H. (k.38) i M. K. (k.39). Zeznania przedmiotowych świadków są bowiem konsekwentne, zgodne i logiczne. Tym bardziej, że wskazani wyżej świadkowie są osobami obcymi dla oskarżonego i nie byli zainteresowani wynikiem przedmiotowej sprawy. Wskazali oni zgodnie, że w dniu 15 stycznia 2016 roku około godziny 14:00, na terenie sklepu (...) mieszczącym się w S. przy ulicy (...), oskarżony wraz z n/n mężczyzną ładował artykuły spożywcze i przemysłowe do metalowego wózka. Następnie oskarżony wyszedł ze sklepu i otworzył drzwi n/n mężczyźnie, który wyjechał ze sklepu z załadowanym towarami o wartości 1952 złote wózkiem, omijając linię kas, na teren parkingu. Pracownicy sklepu w osobach świadka F. H. oraz świadka M. K. zauważyli ten fakt i próbowali zatrzymać oskarżonego oraz n/n mężczyznę. Pracownikom udało się zatrzymać jedynie oskarżonego, zaś drugi mężczyzna, porzucając wózek z wywiezionymi ze sklepu towarami, zbiegł. Wszystkie towary zostały zwrócone do sklepu i przekazane do dalszej sprzedaży.

Wyjaśnienia oskarżonego, który bezpośrednio po zatrzymaniu przyznał się do zarzucanego mu czynu, a następnie wskazał, że jedynie opuścił sklep, nie zabierając żadnego towaru są ze sobą sprzeczne i nielogiczne. Nadto wskazać należy, że dalsze wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne ze zgodnymi depozycjami analizowanych w sprawie świadków. Co więcej, należało zwrócić uwagę, że oskarżony znał mężczyznę, któremu udało się zbiec. Bowiem razem z nim

ładował towary do wózka, a po zwróceniu się w jego kierunku przez interweniującego pracownika F. H., zaczął uciekać. Wszystkie te okoliczności świadczą jednoznacznie o tym, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z n/n mężczyzną, zatem zarzut apelującego, że świadek T. Z. nie był w stanie powiedzieć, gdzie znajdowała się duga osoba, gdy n/n mężczyzna wyprowadzał wózek z towarami jest nietrafny. Bowiem świadek T. Z. podał, że oskarżony wyszedł ze sklepu, a następnie otworzył drzwi wejściowe do sklepu. Wówczas n/n mężczyzna wyjechał wózkiem z towarami ze sklepu, przez otwarte drzwi wejściowe, na teren parkingu, omijając linię kas(k.59).

W świetle wiarygodnych zeznań analizowanych wyżej świadków oraz przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu bezpośrednio po zatrzymaniu, sprawstwo oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości. Natomiast wyjaśnienia oskarżonego zaprezentowane w dalszym toku postępowania przygotowawczego oraz w toku postępowania sądowego nie znajdują bowiem żadnego potwierdzenia w zgromadzonym w przedmiotowej sprawie materiale dowodowym.

Brak jest również podstaw aby uznać, że orzeczona przez Sąd I instancji wobec oskarżonego kara 8 miesięcy pozbawienia wolności ma cechy rażącej niewspółmierności w sensie jej surowości. Bowiem oskarżony popełnił inkryminowany mu czyn w warunkach recydywy określonej w art. 64§1 kk. Ponadto wartość towarów, których kradzieży dokonać usiłował oskarżony była znaczna i wynosiła 1952 złote.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie zastosować w stosunku do oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, gdyż oskarżony był już uprzednio skazany, działał w warunkach recydywy. W związku z powyższymi okolicznościami nie można także postawić pozytywnej prognozy kryminologicznej, iż oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie przepisów wskazanych w części dyspozytywnej wyroku. Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata P. P. - likwidatora Kancelarii Adwokackiej adwokat O. G. tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym kwotę 516 złotych. Wobec tego, że oskarżony przebywa w Areszcie Śledczym i nie ma dochodów, Sąd zwolnił go od opłaty za drugą instancję i wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, jako słuszny i odpowiadający prawu.